

Celoslovenské stretnutie krásistov na Vrchhore a

XI. stretnutie pri splne Mesiaca SELENE na Hlbokom

25. – 26. mája 2013

Krásy Slovenska spájajú ľudí už päťdesiat rokov

Krásy Slovenska nie je časopis, ktorý sa ako jediný na Slovensku môže pochváliť s nepretržitou periodicitou takmer sto rokov. Ale aj päťdesiatročnou pravidelnou stretávkou svojich čitateľov. Je osvedčenou značkou Klubu slovenských turistov, ktorému patrí. A hlavne – spája milovníkov slovenskej prírody a histórie takým silným putom, že ich každoročné stretnutie patrí k najväčším turistickým podujatiam na Slovensku. To jubilejné 50. stretnutie bolo v našom regióne, na Michalovom vrchu a Vrchhore. Organizátorská pochodeň v rukách KST Ostrá Veľký Klíž s jej predsedom Petrom Maťašeje napriek dopoludňajšiemu dažďu zažiarila. Vďaka obetavosti Veľkoklížanov prinieslo stretnutie dojemné chvíle pre tisícky ľudí zo všetkých kútov Slovenska, ktorí prišli poznať to najkrajšie, čo môže náš kraj ponúknuť. A našinci zo stredného Ponitria a spod Tribeča, hrdí lokalpatrioti, okrášlení klubovými tričkami a vlajkami, ich privítali s otvorenou náručou a pohostinnosťou... „Nečakané a veľmi silné emócie pre mňa osobne pripravili turisti z Vyšného Slavkova pri odovzdávaní štafety budúceho zrazu krásistov. Darovali nám dve sadenice smreka z vrchu Smrekovcia a kamene z pohoria Branisko. Z miest, kde sa bude konať budúci zraz. Ich slová nedojali len mňa, ale aj ostatných...“ hovorí Peter Maťašeje. A my to len potvrdzujeme. Láska k Slovensku sa tu skloňovala vo všetkých pádoch. Aj v pesničkách domáceho speváckeho zboru a sólistky Opery SND Katky Saskovej, v príhovoroch hostí. I keď veľkoklížsky predseda KST svojim ľuďom za obetavosť pri príprave zrazu poďakoval osobne, my tak chceme urobiť aj na stránkach novín. Ďakujeme Veľkoklížania!

(www.novinytempo.sk/archiv_novin/22/2013)

Na Vrchhore a Michalovom vrchu a potom na studenom SELENE

Samozrejme, že aj my sme sa na jubilejné stretnutie krásistov v našich horách úprimne tešili. Ved' sme o tom vedeli už tri roky. Preto nás o to viac mrzelo, že kým celý týždeň pred dňom D bolo krásne, akurát v sobotu muselo v noci a ráno pršať...

Bola to šťastná náhoda, keď spln Mesiaca vychádzal práve na sobotu 25. mája, na stretnutie krásistov... A tak som sa rozhodla spojiť na jeden termín dve milé akcie - krásistov aj Selene. Ved' obe boli v jednej lokalite. Z tohto dôvodu sme sa do poľovnickej chalupy na Hlbokom nasťahovali niektorí (vrátane rodiny Mosných z Myjavy) už v piatok večer, aby sme si vychutnali blížiaci sa spln. Keďže v sobotu už malo pršať. A veru aj tak bolo.

Z Hlbokého sme v sobotu ráno odchádzali v pršiplášťoch a úplne náhodou sme sa pripojili k partii Košičanov, ktorí ako jediní vyštartovali na Vrchhore z Partizánskeho. Od Salaša išla aj Ala, Majka, Marián, Janka, pani Kuciaková... Bolo to milé a veselé stretnutie, ktoré sme si zopakovali aj priamo na Vrchhore. Košičania išli po vopred vytýčenej trase cez Hlboké a Ondrášovú – po trase, ktorú zabezpečovali Veľkouherčania. My sme sa vybrali po cykloznačke – skrátenou verziou okolo kaplnky na Kopanici. Dážď prechádzal v mrholenie a keď sme vyšli na Michalov vrch, prestal úplne. Tu sme stretali turistov spod Veľkej Javoriny so slovenskou zástavou, ale aj mnohých našincov... (Horci z Partizánskeho akciu krásistov ignorovali a zorganizovali si autobusový zájazd do Slovenského raja. Je to smutné...).

Po neodmysliteľnej „vrcholovke“ ktorú tento krát ponúkali Bohušovci, sme zliezli na Vrchhoru, kde sa už ozývala tanečná hudba v podaní Pavla Jančeka, predsedu KST Horňan Práznovce, inak vedúceho hudobnej skupiny Midisong, alebo inak - bývalého profesionálneho hasiča a záchranára z HaZZ v Partizánskom, dnes už na dôchodku. Ako prvé nás ohúrilo veľké pódium, požičané z Bánoviec, obrovské množstvo ľudí, vôňa gulášu, pečenej klobásy... A na pódiu stojan s vlajkami všetkých klubov z Regionálnej rady KST Topoľčany, vrátane našej. Ihneď som vyskočila na pódium po vlajku, aby sme si pred zručaninou kostolíka urobili spoločné foto. (S Veľkoklížancami Petrami – Maťašeje a Kňaze sme sa „uvideli“ okamžite...)

Potom sme sa už venovali svojim hladným žalúdkom. Najskôr sme sa totiž postavili do radov na guláš a na pivo. Tie boli v podstate menšie, ako dlhocižný rad na prezentácii... Tú neskôr vybavila zastupujúca vedúca Ala za celý náš klub... Atmosféra bola úplne dokonalá, lebo sa na ceste objavili Dobiašovci - Vladko ako osobný nosič svojho jeden a polročného Mateja (nové „nosidlá“ mali samozrejme klubové farby) a za ním Mima s Terezkou v koči (od svojej svadby v roku 2010 na Vrchhore neboli a neodradilo ich teraz ani počasie). A potom sa už všetko točilo len okolo týchto dvoch najmenších turistov. Terezka mala len štyri mesiace, napriek tomu nebola najmladšou účastníčkou. Iba dvojmesačné dieťa tu mal Braňo Štefánik z Bánoviec. Po oficiálnostiach sa za nami prišiel pozrieť aj bánovský primátor Majo Chovanec, ktorému dvojročné primátorovanie pridalo na váhe a ubralo z vlasov. A tiež sa ku nám hlásila redaktorka Slovenského rozhlasu Sylvia Hoffmannová, ktorá nás ihneď vypovedala do éteru a s deťmi – Dankou, Nanou a Katkou - urobila aj rozhovory do detskej relácie.

Čo mňa však osobne najviac potešilo, bola propagácia chránených území Natura 2000 v Správe CHKO Ponitrie formou rollupov, ktoré priamo na Vrchhore rozvešal osobne riaditeľ Správy CHKO pán Siklienka. Obzvlášť som sa radovala zo samostatného rollupu venovaného Bielickým Bahnám!

Cesta späť na Hlboké už ubiehala akosi radostnejšie. Veď napokon vykuklo už aj slniečko a vedľa turistického chodníka sme našli dokonca aj niekoľko dubákov. Pri kaplnke na Kopanici deti potešil malý psík, ktorý skákal ako cirkusová hviezda...

Príchod na Hlboké sme začínali opekačkou. A vyberaním kliešťov. Tých tu bolo neúrekom. Prvý z krásistov sa pobral domov Damján Kaleta, po ňom pani Kuciaková, s ktorou odišla aj Janka Rotterová, ktorá ju nechcela nechať ísť samú horou. Takto prišla o večerné pesničky pri splne Mesiaca, ktoré má tak rada. A napokon sa domov vychystala aj naša podpredsedníčka Majka Krištofová s Marošom. Na Selene neostali...

Naopak pribúdali cudzí – Palino Vojtuš, skupina Veľkouherčanov (s najvyšším otcom Mariánom Kováčom, jeho dcérou Terezkou a neterami Viktóriou a Máriou) a po nich folkáči z Partizánskeho, ktorí si pre svoje malé deti začali stavať stany napriek ochladeniu na asi päť stupňov. Okrem celej rodiny Harcegovcov, Pavla Kellnera a Ivana Bohačeka prišli aj ich skalní fanúšikovia – Katka Pilátová s trojročnou dcérou Vaneskou, Lýdia Vojtelová so sedemročnou Karolínkou, ale aj Radko Škoda... Nezvyčajným hosťom Selene bol tramp Milan Žiak, ktorý si celý večer pri táboráku nahrával na video (čo nás neskôr nesmierne potešilo, keď nám ho poslal, viac o Milanovi na www.aviatik.info) a výborne hudobne doplnil skupinu Foklón.

Ďalší folkáči - Típe a Zuzana s malou Leilou neprišli, na Salaši organizovali 5. ročník Cmarofestu. Chýbali aj Petrášovci, hoci sľúbili, Patákovci i Mañas, Vladko mal koncert na Cmarofeste so Slipami. Súrodencov Rihárovcov, našich turistov, sme nebrali, nakoľko v sobotu ráno pršalo a bolo veľmi zima. My sme stany nerozkladali vôbec. Bolo mi jasné, že deti z Veľkého Klíža neprídu, kvôli iným dôležitejším krásistickým povinnostiam ich rodičov. Keďže bola zima, ohrievali sme buď pri ohni s pesničkami Folktónu a kým bolo svetlo, pri loptových hrách, ku ktorým sa pridali zohrievacie „trestné“ bežecké kolá.

Keď na oblohu vyšiel Mesiac, deťom sme ponúkli krátky nočný pochod tmavou lesnou cestou. Zmenili sme pravidlá súťaže odvahy, nakoľko bola veľká rosa, tráva nepokosená a plná kliešťov. V podstate mali prejsť od zákruty spodnej cesty z Kolačna po chatu, asi päťsto metrov v úplnej tme. Najmladšími, iba sedemročnými účastníkmi boli Katka Mosná, Karolínka Vojtelová a Tomáško Bohuš. Trojročnú Vanesku sme si netrúfli pustiť do lesa plného strašidiel. Tie s oduševnením stvárňovali Fero, Palino, Martin, Emil. A napokon si deti mohli v tme „nahmatať“ darček dobre ukrytý v igelitkách vo veľkej bedničke. Opäť sa sponzorom Selene stal náš člen Juraj Píšťanský z T-mobilu. A tak sa deti tešili šálkám, USB kľúčom, tričkám, šiltovkám, ale aj obrovským osuškám.

A my sme sa najviac vytešovali z pekných pesničiek, ktoré do polnoci bez prestávky vyhrávali Tiborovia Harcegovci – starší a mladší so svojimi členmi kapely – Ivanom Boháčekom, Paľom Kellnerom, ale aj speváčkou Mariankou Bartfayovou, výdatne im pomáhal Milan, ale aj Martinka a Anička Harcegové. Práve ona ráno vstávala o štvrtrej do práce v Kauflande. Vraj potrebovala aspoň dve hodiny si pospať, inak by ostala na Hlbokom až do rána... Statočná to žena...

Keď Harcegovci okolo jednej odišli, ohník osirel. V zime sa nikomu nechcelo čakať na svitanie. Mňa neustále oziabali nohy a okolo pol štvrtrej som si ešte Mesiac v splne išla odfotiť. A tiež Milana, voľne v spacáku „pohodeného“ pod stromom. Ráno, kým vyšlo Slnko, zmizol. Východ Slnka sa nekonal, nakoľko hustá hmla nám toto paradné divadlo prírody nedopriala. Opadla, keď už bolo vysoko na oblohe.

Ráno bolo mrazivé až hrôza. Najstatočnejšie boli dievčatká Vaneska a Karolínka, ktoré spali v stanoch spolu s polovicou dospelých. Ostatní si radšej ustlali v chalupe, tak ako aj kamarátka Miška Radobického Zuzana s malou dcérou Izabelou. Zima nás všetkých prekvapila.

A aby sme takto nemrzli aj na budúcom Selene, rozhodli sme sa ho zorganizovať 9. augusta, kedy spln padá presne na sobotu...

Príďte! Ak príde čo najviac turistických a folkáčskych rodín s malými i veľkými deťmi, bude nám veselšie. Veď práve pre našu najmladšiu generáciu je táto nočná akcia určená. Aby mali bližšie nielen k prírode, ale aj k ľuďom, ktorých spájajú rovnaké hodnoty. Bez rozdielu veku...

Teším sa. Naozaj.

Ala